

MĚSÍČNÍK
PRO SVĚTOVOU
LITERATURU

9 2017

PLAV

69 Kč

www.SVETOVKA.cz

Bruno Schulz

Jaro

Cynthia Ozicková

Mesiáš ze Stockholmu

Ugo Riccarelli

Muž, jenž se snad
jmenoval Schulz

Amir Gutfreund

Kdyby tu seděl
Bruno Schulz

KABINET MÚZ BRUNA SCHULZE

Úvodník

Milí čtenáři, milé čtenářky,
všem, kteří mají rádi literaturu nasycenou rafinovanými metaforami nebo rádi čichají vůni exotického koření, otevíráme Kabinet máz **Bruna Schulze**, významného polského židovského spisovatele, kritika, malíře a grafika, autora slavných Skořicových krámů. Letos uplyne 125 let od jeho narození a zároveň 75 let od jeho úmrtí. Tak jako Schulz měl své múzy, i on byl můzou dalším spisovatelům, z nichž některé vám zde představíme.

Budeme cestovat napříč jazyky – od angličtiny, němčiny či italštiny k polštině, srbské bosenské, portugalské, hebrejské či jidiš – i napříč kontinenty – z Evropy do Ameriky, odtud na Balkán a Blízký východ a zase zpět. Samotnému patronovi čísla Brunu Schulzovi se podíváme pod pero v původní verzi povídky Jaro, která ještě obsahovala silný mesiášský kontext, a rovněž nahlédneme do jeho korespondence, v níž formuloval některé stěžejní motivy a myšlenky svého literárního díla. A pak se již můžeme kochat mesiášskou variací **Cynthie Ozickové**, pseudobiografickým románem **Uga Riccarelliho**, dvojité literární polemikou **Maxima Billera**, poetickými prázamí **Danila Kiše** či **Amira Gutfreunda** i mistrními literárními montážemi **Debory Vogelové**. V poetickém bloku se dočkáme inspirace Schulzovým oblíbeným motivem manekýnů, nevšedních polsko-bosenských válečných paralel, ozvuku Schulzových výtvarných sadomasochistických motivů, budeme bloudit v labyrintu rafinovaných metafor **Jerzyho Ficowského** a nakonec si s **Joannou Muellerovou** zkusíme postavit ze slov schulzovský dům literárních hříček a dvojsmyslů.

Když kdysi Bohumil Hrabal přečetl Schulzovy povídky, byl jimi tak fascinován a pohlcen, že prohlásil: „Chtěl bych bydlet v Drohobyci. Od té doby, co jsem přečetl Skořicové krámy, jsem se tam odstěhoval a bydlím tam dodnes, i když jsem tam nikdy nebyl.“ Přeji vám, aby se vám v Kabinetu máz Bruna Schulze líbilo obdobně.

V příštím čísle prozkoumáme, jak vypadají moderní adaptace starých severských mýtů.

Hanele Palková

Obsah

KRAŤASY

- 2 **Jitka Hanušová, Zuzana Henešová, Julie Nováková**
ROZHOVOR
- 4 **Vira Meňoková**
Osvícení Schulzem
ESEJKTÉMATU
- 8 **Hanele Palková**
Bruno Schulz – nejodvážnější cestovatel po místopisu jazyka
TÉMA
- 12 **Bruno Schulz / Hanele Palková**
Jaro
- 15 **Bruno Schulz a Debora Vogelová / H. Palková**
Kniha dopisů
- 18 **Debora Vogelová / Hanele Palková**
Akáty kvetou
- 20 **Cynthia Ozicková / Magdaléna Stárková**
Mesiáš ze Stockholmu
- 24 **Maxim Biller / Radek Malý**
V hlavě Bruna Schulze
- 26 **Ugo Riccareli / Denisa Streublová**
Muž, jenž se snad jmenoval Schulz
- 32 **D. Bošković, S. Skenderija a M. Bazdulj / Michal Przybylski a Jakub Novosad**
S šíškou chleba v podpaždí
- 35 **Danilo Kiš / Jakub Novosad**
Přesýpací hodiny
- 38 **A. Frajlichová, A. Frania, J. Ficowski, H. Poświatowska, T. Różycki, J. Muellerová a D. Suska / Hanele Palková**
Hluše voní skořice
- 44 **Y. Korwinová, G. Szirtes a J. P. Goldberg / M. Stárková**
Bruno Schulz v jantaru
- 47 **Amir Gutfreund / Hanele Palková**
Kdyby tu seděl Bruno Schulz
PŘEKLADATELSKÁ SOUTĚŽ JIŘÍHO LEVÉHO
- 49 **Claudio Magris / Anna Kudrnová**
Jiné moře
RECENZE
- 54 **Jan Zikmund**
Jaro, které nepřišlo
(*Sylvia Plathová: Ariel*)
AKTUALITA
- 56 **Josef Straka**
Pozvánka na Den poezie

Hluše voní skořice

Anna Frajlichová, Joanna Muellerová, Dariusz Suska, Arkadiusz Frania, Jerzy Ficowski, Halina Poświatowska a Tomasz Różycki

Z polštiny přeložila Hanele Palková

Ve třicátých letech přeletěla nad Polskem kometa jménem Bruno Schulz, básník prózy, mág slova, a na jejím chvostu se dodnes rojí jím inspirovaní básníci. Jejich básně jsou polemikou se Schulzovými manekýny, reminiscencí jeho četných obsesí, z nichž vyrůstá dům-ulita chránící před chaosem světa či žena-domina, již se koří ponížení muži-skřeti. A z jejich slov „hluše voní skořice“.

ANNA FRAJLICHOVÁ

Nad Schulzovými listy

Po vedrech přišly deště
i ty
zdrženlivý
takřka mlčící
listy
náhle znavené vprostřed léta
vymetal vítr pod našima nohami.
Četla jsem Schulzovy listy
listy psané v Drohobyci
v tmavém pokoji na Floriánské
spálené listy spálené
ženě
kdesi zakopané přátelům
kdesi zakopaným
byl tak křehký – jedna kulka
je víc než dost na takovou smrt
možná znavené – vprostřed léta –
opadávají listy v Drohobyci
a hluše voní skořice.